

2. Закон України Про виконавче провадження від 21.04.1999 № 606-XIV (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1999, N 24, ст.207.

3. Постанова пленум Вищого господарського суду України від 17.10.2012 № 9 «Про деякі питання практики виконання рішень, ухвал, постанов господарських судів України».

4. Балакин К.В. Отсрочка исполнения судебного акта в арбитражном процессе и конституционное право на судебную защиту // Юрист, 2005. - №5. – С. 56 – 60.

5. Малешин Д.Я. Исполнительное производство (функции суда). 2-е изд., перераб. и доп. – М.: ОАО «Издательский дом «Городец». - 2007. – 240 с.

6. Фодчук Оксана Інше виконання рішення // Юридична практика. – 2011. - № 42 (721). – С. 23.

7. Хотинська-Нор О.З Відстрочка, розстрочка, зміна способу та порядку виконання рішення суду в контексті права на судовий захист // Вісник Академії адвокатури України. – 2007. - № 3. – С. 63 - 67.

8. Чернадчук В.Д., Сухонос, Нагребельний Чернадчук В.Д., Сухонос В.В., Нагребельний В.П. та ін. Господарське процесуальне право: Підручник/ В.Д. Чернадчук, В.В. Сухонос (ст.), В.П. Нагребельний, Д.М. Лукянець; За заг. ред. к.ю.н. В.Д. Чернадчука. - 2-ге вид., пере-роб. і доп. - Суми: ВТД «Університетська книга», 2009 - 378 с.

ПРО ДОДАТКОВІ ПОСЛУГИ В СФЕРІ ПЕРЕВЕЗЕНЬ МІСЬКИМ ТРАНСПОРТОМ

Волік В ячеслав Вікторович
Кандидат юридичних наук

Ключові слова: перевезення, міський транспорт, додаткові послуги.

Міський транспорт займає велике значення в існуванні та життєдіяльності сучасного міста. Діяльність міського транспорту пов'язана в першу чергу, з переміщенням в межах міста та приміських територій різного роду вантажів та пасажирів, а також з виконанням робіт з благоустрою міста. Організація перевезення вантажів та пасажирів, а також виконання робіт з благоустрою міста потребує здійснення низки дій, які не пов'язані безпосередньо з таким перевезенням та виконанням робіт, але необхідні для надання міським транспортом своїх основних послуг. Мова йде про додаткові послуги в сфері перевезень міським транспортом. Отже, діяльність міського транспорту пов'язана з наданням своїх основних послуг, та споживанням або ж наданням додаткових послуг.

Питанням функціонування міського транспорту приділяли увагу окремі автори [1-5]. Проте, поза їх уваги залишилися питання додаткових послуг в сфері перевезень міським транспортом.

Слід зазначити, що в залежності від розміру та рівня розвитку міста в ньому можуть бути присутні різні види транспорту. Види транспорту можуть бути наступними автомобільний, що включає в себе автобуси, таксі, легкові та вантажопасажирські транспортні засоби, електричний, який включає в себе метро, тролейбуси, трамваї, фунікулери, підвісні та спеціальні колійні дороги. Ще один різновид міського транспорту – водний, до складу якого входять катери, пороми, теплоходи, моторні човни, але його

наявність в тому чи іншому місті обумовлена його географічним положенням, тобто наявністю відповідної водної поверхні. Також до міського транспорту слід віднести двоколісний транспорт – мотоцикли, моторолери, мопеди та велосипеди, і повітряний транспорт – перш за все гелікоптери.

Наявність та функціонування зазначених видів транспорту ставить на меті надання певних послуг. Як ми вже зазначили, ці послуги можна поділити на основні та додаткові. Законодавчо питання щодо розмежування послуг не врегульовано. Закони України «Про транспорт» та «Про дорожній рух» не містять визначення транспортної послуги [6-7]. Не містять такого визначення Господарський Кодекс України та Цивільний кодекс України [8-9].

Закон України «Про міський електротранспорт» містить наступне визначення транспортної послуги – перевезення пасажирів та їх багажу міським електричним транспортом, а також надання інших послуг, пов'язаних з таким перевезенням [10].

Отже, законодавцем в базових законах не здійснено закріплення поняття транспортної послуги міським транспортом, а також не робиться її поділу на основну та додаткову. На нашу думку, таке розмежування необхідне з огляду на те, що ці послуги різні за своїм характером, суб'єктами які здійснюють їх надання та кінцевим результатом.

До основних послуг у сфері перевезень міським транспортом слід віднести перевезення пасажирів та їх багажу, виконання робіт з благоустрою міста, перевезення вантажів в межах міста та ін.

До додаткових, ми, в першу чергу, відносимо транспортні послуги, не пов'язані із здійсненням перевезення, але які сприяють здійсненню такого перевезення. Серед суттєвих з них наступні: утримання об'єктів міського транспорту; організація роботи тягових електростанцій, кабельних і контактних мереж; діяльність бензозаправних станцій та бензоколонок; ремонтних майстерень та заводів, депо і гаражів, станцій технічного обслуговування, пунктів прокату автомобілів; диспетчерське управління та ін. Крім того, до додаткових послуг можна віднести інформування про діяльність міського транспорту, обслуговування мережі автоматів, що здійснюють реалізацію квитків на міський транспорт пасажиром та т.п.

Отже, слід розмежовувати послуги, що надаються міським транспортом на основні та додаткові. Що стосується надання основних послуг, то слід зазначити, що вони надаються за допомогою міського транспорту, який можна розділити на пасажирський, вантажний та спеціальний. Стосовно додаткових послуг в сфері перевезень міським транспортом слід зазначити, що вони не обов'язково можуть надаватися безпосередньо міським транспортом, але вони потрібні для ефективного надання основних послуг. Споживачем додаткових послуг виступає міський транспорт та споживачі основних послуг, які надаються міським транспортом. Надаються ж додаткові послуги як міським транспортом, так і сторонніми суб'єктами господарювання.

З урахуванням викладеного, вбачається необхідність розмежовувати транспортні послуги на основні та додаткові. Таке розмежування дозволить чітко визначити відповідальність за якість, своєчасність та повноту основних та додаткових послуг з боку сторін, які здійснюють таке надання.

Література:

1. Транспортне право України : підруч. для студ. юр. спец. вищ. навч. закл. / за ред. М. Л. Шелухіна. — К.: Видавничий Дім «Ін Юре», 2008. — 896 с.
2. Брагинский М. И. Договорное право. Кн. 4 : Договоры о перевозке, буксировке, транспортной экспедиции и иных услугах в сфере транспорта / М. И. Брагинский, В. В. Витрянский.. – М.: Статут, 2006. — 910 с.
3. Егизаров В. А. Транспортное право : учебник / В. А. Егизаров. — 4-е изд., перераб. и доп. — М.: Юстицинформ, 2007. — 552 с.

4. Зеркалов Д.В. Транспортна система України. Довідник. – К.: Основа, 2007. – 620 с.
5. Заворицький В.Й., Кизима С.С., Ткачук В.М., Воркут Т.А. Транспорт і шляхи сполучення. – К.: ІЗМН, 1996. 170 с.
6. «Про транспорт». Закон України від 10.11.1994 р. № 232/94-ВР. // Відомості Верховної Ради (ВВР). – 1994. - № 51. – ст. 446.
7. «Про дорожній рух». Закон України від 30.06.1993 р. № 3353-ХІІ. // Відомості Верховної Ради (ВВР). – 1993. – № 31. – ст. 338.
8. Господарський кодекс України : Закон України від 16 січня 2003 р. №436-ІV // Відомості Верховної Ради України. — 2003. — № 18. — Ст. 144.
9. Цивільний кодекс України : Закон України від 16 січня 2003 р. №435-ІV // Відомості Верховної Ради України. — 2003. — № 18. — Ст. 144.
10. «Про міський електричний транспорт». Закон України від 29.06.2004 р. № 1914-ІV. // Відомості Верховної Ради (ВВР). – 2004. - № 51. – ст. 548.

РІШЕННЯ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ ПРО СВОБОДУ ОБ'ЄДНАНЬ У СПРАВАХ ПРОТИ УКРАЇНИ

Волкова Дарія Євгенівна
асистент кафедри конституційного права
Національного університету
«Одеська юридична академія»
e-mail : moryachka7@mail.ru

Ключові слова: свобода об'єднань, об'єднання громадян, громадські організації, статуту громадських організацій, професійні спілки.

Дослідження норм Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 р. стосовно кожного з закріплених у ній прав є неповним без розгляду практики застосування цих норм. З цієї точки зору найбільш цікавими є рішення Європейського Суду з прав людини, особливо винесені у справах за участю держави, регламентація права у якій досліджується.

Не є виключенням і свобода об'єднань. Аналізуючи практику її регламентації, реалізації та гарантування в Україні, доцільно розглянути і відповідні рішення Європейського Суду з прав людини у справах проти України, у яких йдеться про свободу об'єднань.

Свободі об'єднань у Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 р. присвячено ст. 11 «Свобода зібрань та об'єднання».

Стаття складається з двох частин. Ч.1 ст. 11 формулює зазначені права. Причому, вони пов'язані одне з одним таким чином: «кожен має право на свободу мирних зібрань і свободу об'єднання з іншими особами, включаючи право створювати профспілки та вступати до них для захисту своїх інтересів». Ч. 2 ст. 11 Конвенції передбачає обмеження свободи зібрань та свободи об'єднань. Відповідно до її норм, «здійснення цих прав не підлягає жодним обмеженням, за винятком тих, що встановлені законом і є необхідними в демократичному суспільстві в інтересах національної або громадської безпеки, для запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я чи моралі або для захисту прав і свобод інших осіб. Ця стаття не перешкоджає запровадженню законних обмежень на здійснення цих прав особами, що входять до складу збройних сил, поліції чи адміністративних органів держави» [1]. Отже, з точки зору авторів тексту Конвенції, свобода об'єднань та свобода зібрань пов'язані настільки, що навіть обмеження у реалізації цього права є однаковими.

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна
ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

Студентське наукове товариство

**VIII МІЖНАРОДНА НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ
СТУДЕНТІВ ТА МОЛОДИХ ВЧЕНИХ**

**Від громадянського суспільства –
до правової держави**

ЗБІРНИК ТЕЗ
Internet-конференції

26 квітня 2013 року, м. Харків

Харків - 2013

УДК 342.1 (063)
ББК 67.404я431
В 42

*Рекомендовано до оприлюднення на засіданні Вченої ради юридичного факультету
Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна,
протокол № 11 від 24 квітня 2013 року*

**В 42 ВІД ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА – ДО ПРАВОВОЇ
ДЕРЖАВИ:** Тези VIII Міжнародної наукової Internet-конференції студентів та молодих
вчених. – Харків: ХНУ імені В.Н. Каразіна, 2013: <http://DSpace.univer.kharkov.ua>
«юридичний факультет»; [http://www - jurfak.univer.kharkov.ua](http://www-jurfak.univer.kharkov.ua) «наукове
життя//конференції та інші наукові заходи//VII Міжнародна конференція молодих
вчених та студентів «Від громадянського суспільства – до правової держави». – 627 с.

Зважаючи на темпи життя, інформатизацію суспільства і дедалі зростаючу роль інформаційних технологій VIII Міжнародна конференція молодих вчених та студентів «Від громадянського суспільства – до правової держави», що ініційована юридичним факультетом Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна відбувається у рамках Internet-заходу. З огляду на важливість заходу, спрямованого на пропаганду освіти та науки серед молоді, а також актуальність заявленої тематики, конференція сприятиме поглибленню досліджень проблем сучасної юридичної науки та становленню сучасного юриста з розвинутим самостійним мисленням, який здатен правильно аналізувати широке коло актуальних питань соціуму. За підсумками Internet-конференції сформовані рекомендації, які будуть направлені до вищих органів державної влади України та Європи.

У конференції взяли участь студенти та молоді вчені – близько 300 представників України, Російської Федерації та Білорусі. Усі учасники наукового заходу та інші зацікавлені особи мають змогу безпосередньо спілкуватися з авторами розміщених публікацій за вказаними їх електронними адресами. До збірника увійшли тези студентів та молодих вчених, присвячених проблемам становлення громадянського суспільства і правової держави, які вміщують в себе такі напрями: 1. Теорія та історія держави і права. Історія політичних і правових вчень. Філософія права. 2. Конституційне право. Міжнародне право. Муніципальне право. 3. Цивільне право та сімейне право. Цивільний процес. 4. Кримінальне право. Кримінально-процесуальне право. Криміналістика. Кримінологія. Кримінально-виконавче право. 5. Адміністративне право. Адміністративне процесуальне право. Митне та податкове право. 6. Трудове право та право соціального забезпечення. 7. Екологічне, земельне та аграрне право. 8. Фінансове право. Банківське право. 9. Господарське право та господарський процес. 10. Право інтелектуальної власності. Інформаційне право. 11. Проблеми боротьби зі злочинністю. Національна, регіональна та міжнародна безпека.

Редколегія: Т.Є. Кагановська, д.ю.н., проф., Заслужений юрист України (головний редактор); М.В. Даньшин, к.ю.н., доц. (заступник головного редактора); В.М. Трубников, д.ю.н., проф.; М.В. Руденко, д.ю.н., проф., Заслужений юрист України; М.М. Воронов, к.ю.н., доц.; І.В. Венедіктова, к.ю.н., доц.

Адреса редколегії: Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна, Інститут соціології, психології і права, юридичний факультет, майдан Свободи, 6, м. Харків 61077, т.: (057) 707-53-81.

Редколегія може не поділяти погляди, викладені у збірнику. Автори опублікованих матеріалів несуть відповідальність за їх зміст. Тези друкуються в авторській редакції.

УДК 342.1 (063)
ББК 67.404я431

Бороденко Ксенія Александровна <i>«Густав Штреземан и его вклад в политику Веймарской Республики»</i>	61
Бродникова Тетяна Олександрівна <i>«Проблемні питання визначення поняття «споживач» в законодавстві України»</i>	65
Бронов Іван Олегович <i>«Проблемні питання стосовно об'єкту злочину»</i>	68
Бубнова Каріна В'ячеславівна <i>«Деякі питання кримінальної відповідальності за ненасильницькі корисливі злочини проти власності»</i>	69
Будко Дмитро Ігорович <i>«Довічне позбавлення волі як вид покарання в Україні»</i>	71
Бурим Юлія Олександрівна <i>«Поняття та ознаки літературного твору»</i>	73
Веракса Юлія Віталіївна <i>«Ротація кадрів на державній службі України: теоретико-правовий аспект»</i>	77
Вовк Катерина Андріївна <i>«Актуальні проблеми діяльності благодійних організацій в Україні»</i>	79
Войтович Людмила Василівна <i>«Обставини, що ускладнюють виконання рішення, ухвали, постанови господарського суду»</i>	82
Волік В'ячеслав Вікторович <i>«Про додаткові послуги в сфері перевезень міським транспортом»</i>	86
Волкова Дарія Євгенівна <i>«Рішення Європейського Суду з прав людини про свободу об'єднань у справах проти України»</i>	88
Волощенко Ольга Михайлівна <i>«До питання удосконалення процедури реєстрації правових засобів індивідуалізації товарів та послуг»</i>	91
Волько Анастасія Іванівна <i>«Правова демагогія та правовий інфантилізм як види деформації правосвідомості»</i>	94
Воробйова Кристина Володимирівна <i>«Криміналістична характеристика шахрайств, що вчиняються у сферах використання електронних технологій»</i>	96
Гаврилишина Юлія Володимирівна <i>«Особа злочинця в криміналістичній характеристиці вбивств на замовлення»</i>	99
Гафурова Євгенія Русланівна <i>«Система стримувань і противаг як механізм забезпечення реалізації принципу поділу влади в Україні»</i>	103
Герасименко Ігор Анатолійович <i>«Удосконалення системи організаційно-правових засад інформаційної безпеки країни»</i> ...	105
Герасименко Світлана Станіславівна <i>«Проблеми правового регулювання сурогатного материнства в Україні»</i>	106
Герман Катерина Юріївна <i>«Прогнозування ринку праці як превентивний захід сприяння зайнятості населення»</i>	108
Гладкова Дарья Олеговна <i>«Сущність інститута ліцензування»</i>	111
Глушановська Світлана Володимирівна <i>«Логічне підґрунтя кримінально-правової кваліфікації злочинів»</i>	112
Гнідаш Володимир Іванович	